

EL REFORMISTA

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 10 céntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, 22

Any I

OLOT 23 de Juliol de 1914

Nom. 28

CONSECUENCIES D'UN ACTE

Seria negar la evidència, afirmar, com afirmen amb manifesta parcialitat alguns periòdics, que la festa celebrada el prop passat diumenge per la «Lliga Regionalista» d'aquesta ciutat fou un verdader fracàs, car en l'interior de tots qui varen presenciar-la hi ha a no dubtar una mateixa afirmació; la de regoneixer sens eufemismes l'èxit brillant de la mateixa.

Veritat que l'èxit se deu, no solament als regionalistes qui formen avui la entitat adherida a la «Lliga-Regionalista» de Barcelona, sino a la grossa reunió de persones, entre les quals ens hi contem nosaltres, que no obstant i estar distanciat d'ella per interpretacions diferents de procediments, en canvi senten amb tant o més entensitat dins de son ésser l'amor a Catalunya, el desitg gran de que les reivindicacions seves, sien un fet quan abans, ja que elles no seran altre cosa, que'l pago, molt tart es cert, pro al fi pago de lo que va ser-nos arrebatat en la memorable data de l'any 1714.

Nosaltres, hi pot ser en aixó anem equivocats, vegérem en la festa del diumenge, un fet de capdal importància que be pot marcar una fita que indiqui el principi d'una era de llibertat i de progrés, que canvi d'una manera radical l'estat polític d'Olot.

Ens explicarem: Fins avui hi ha hagut un partit, idealista, enamorat de la tradició en tota llur integritat, i que ajudat de la massa neutra, aquei-

xa massa que en el nostre concepte, es i ha sigut sempre, el síntoma precursor de l'enfonsament d'una nació, ha exercit una hegemonia tant gran en la política local, que era materialment impossible despendrers dels tentaculs amb que'ns tenia empresonats, no solzament per la apatia d'alguns, sino molt principalment per l'auxili que'ls qui avui se titulen regionalistes oficials els hi han prestat en tots moments, dones aquestos no eren altre cosa que la classe neutra, aquesta classe que no es ni carn ni peix, que no fa ni deixa fer, pro que inconscientment avalava amb llurs actes, la conducta verament desastrosa dels qui els feien servir com a plataforma per a conquerir i satisfer llurs ambicions, en tal extrem que han usufructuat durant molts anys, tots els lloes des de els quals podrien expendir-se favors i vendrers gracies amb la més santa i ignocenta conducta...

Ara bé, si els que avui formen aqueix estol de regionalistes, se separen, com sembla tracten de separar-se dels qui, han exercit *a fortiori*, d'una soberania que no han sapigut aprofitar sino per satisfer bastardes ambicions, indubtablement que llur actuació política serà altament profitosa per la nostre ciutat, (sempre i quan aquesta actuació nosigui aïllada, sino que vagi unida, amb qui a més de la afinitat de principis tingui forses a l'objecte de que junts puguin amb segur éxit presentar batalla i acabar

amb l'enemic comú de tots, enemic que ha donat prova palesa de la poca simpatia que sent pels de la «Lliga Regionalista».

Per aixó l'acte del diumenge, acte de resorgiment d'un nou organisme polític, pot portar conseqüencies serries i que es precis preveurer, car un pas mal donat podria en breu temps, desfer la tasca patriòtica que no dubtem germina en la pensa de tots.

Pro si no fos aixís, si amb tot i regoneixer que l'estat actual de coses no pot continuar, tornessin els senyors de la «Lliga Regionalista» a anar del brás amb els elements que sols els busquen com a *medi* per satisfer llur fi, allavors, se produiria un efecte contraproduent i ens demostraria d'una manera evident que es veritat lo que ja's mormura, aixó es: *que son los mismos perros con distintos collares*, no tinguent més remei en aquest cas que atacar enérgicament, encar que dins de la més gran correcció a uns i altres

Ma'aguanyada tasca la que s'haurían emprés els senyors de la «Lliga Regionalista» si aixó succeís, car lluny de beneficiar els interessos de la nostre ciutat no farien altre cosa que convertir-se en complices d'aquest desgabell que desde tants anys s'observa i que no porta trasses d'acabar, si una nació enérgica, no junta a tots els que per sobre de tot i avans que tot, tenen com a lema lograr que

